

Vázlatos pályakép

Cegléden születtem 1948. augusztus 8-án; ma is ott élek. Fotográfusok, képek között nőttem föl, fényképezni hatéves koromban kezdtem. Munkáimmal először tizenhárom éves koromban szerepeltem országos fotókiállításon. Alig lettem nagykorú, s már Tokió, Brüsszel, Párizs, Bordeaux, London kiállítótermeiben kerültek falra képeim. Húszéves koromtól lettem „szabadúszó” fotográfus.

A Fialatok Fotóművészeti Stúdiójának egyik alapítója voltam.

Tagja vagyok a Magyar Fotóművészek Szövetségének, a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének, a Ceglédi Alkotók Egyesületének, a Magyar Művészeti Akadémia köztestületének. A Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetéttje lehettem.

Képeimet csaknem kilencven önálló kiállításon mutathattam be.

Számos könyvborítót, plakátot, prospektust, terjedelmes néprajzi sorozatot készítettem.



Megközelítőleg tízezer riportfotóm szerepelt nyomtatásban. Több ceglédi képeskönyv anyagát válogatták munkáimból.

Művészfotóimból *Csöndek, Talált képek, Atlantisz, A.T.S. 70* és *Csendéletek?* címmel jelentek meg kötetek. A sors ajándékként 1991-től négy éven át a Ceglédi Városi Televízió vezetője lehettem. Majd nyomdát nyitottam, és húsz éven át vezettem. Nyugdíjba vonulásomat követően új ciklusokon dolgozom.

Kamaszkoromban három latin mondást választottam vezetőnek: *Ab ovo usque ad mala. Sic itur ad astra. Non omnis moriar.*

Azaz: a tojástól az almáig – az elejétől a végéig; így jutunk a csillagokba; nem halok meg egészen. Ehhez kapcsoltam Tamási Áron sorait: *„Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.”* Később megtoldottam még szerénytelenül: S értelmes nyomot hagyjunk magunk után.



Apám kalapja